

Sygn. akt VI P 348/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04/02/2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Turowska
Protokolant:	Sekretarz sądowy Edyta Głogowska – Król

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2016 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy M. K. (...)

przeciwko Wojewódzkiemu Urzędowi Pracy w G. Funduszowi Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (NIP (...))

o zapłatę z FGŚP

1. oddala powództwo
2. Odstępuje od obciążania powoda kosztami zastępstwa procesowego

UZASADNIENIE

Powód M. K. pozwem przeciwko Funduszowi Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w G. domagał się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 49 666,75 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2013 r do dnia zapłaty . Na kwotę powyższą składały się należności wynikające z dwóch wyroków zaocznych Sądu Rejonowego (...) w G. z dnia 9 stycznia 2012 r (sygn. akt. (...) oraz z dnia 10 lutego 2012 r (sygn. Akt (...)) W uzasadnieniu swojego pozwu wskazał ,że były pracodawca nie wypłacił mu należnych świadczeń pracowniczych a postępowanie egzekucyjne zostało umorzone. Powód wystąpił do Funduszu , który odmówił mu wypłaty tych należności z uwagi na brak wykazania niewypłacalności pracodawcy .

Pozwany Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w odpowiedzi na pozew domagał się oddalenia powództwa w całości z uwagi na to ,że powód nie załączył dokumentów potwierdzających fakt i datę niewypłacalności pracodawcy w rozumieniu ustawy .

Następnie w piśmie procesowym z dnia 15 lipca 2014 r powód zmienił żądanie pozwu w ten sposób ,że domagał się zasądzenia tytułem wynagrodzenia za pracę i innych świadczeń niewypłaconych w okresie od stycznia 2011 r kwoty maksymalnej dopuszczanej przez przepisy ustawy to jest trzykrotności kwoty 3 823,32 zł wraz z odsetkami od dnia złożenia drugiego wniosku o dobrowolną wypłatę świadczeń z Funduszu(pismo powoda k: 53).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

M. K. był zatrudniony w (...) spółce z.o.o. w okresie od 25 stycznia 2010 r do 10 września 2011 r na stanowisku spawacz. Do rozwiązania umowy o pracę między stronami doszło za wypowiedzeniem dokonany przez pracodawcę .

(dowód: świadectwo pracy k: 89)

Pracodawca powoda był kontrolowany w 2011 r przez PIP , która stwierdziła m.in. zaległości w wypłacie wynagrodzeń pracownikom za maj i czerwiec 2011 r .

(dowód: protokół kontroli k: 96-103)

Powód pozwem z dnia 26 stycznia 2011 r wystąpił przeciwko swojemu pracodawcy o wypłatę odszkodowania z tytułu niezgodnego z prawem wypowiedzenia mu umowy o pracę. Sąd Rejonowy (...) w G. wyrokiem z dnia 9 stycznia 2012 r zasądził na rzecz powoda od (...) Spółki z.o.o. w G. kwotę 32. 962,50 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązania umowy o pracę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 października 2011 r .

(dowód: pozew k: 2-4 wyrok zaoczny z dnia 9 stycznia 2012 r w sprawie (...) k: 8)

M. K. wystąpił z kolejnym pozwem przeciwko spółce tym razem o wynagrodzenie i ekwiwalent za urlop . W dniu 10 lutego 2012 r Sąd Rejonowy (...)w G. wydał kolejny wyrok zaoczny zasądający na rzecz powoda od jego pracodawcy następujące kwoty :

- 10 986,75 zł tytułem wynagrodzenia za pracę ;
- 29 321 zł tytułem ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy
- 1 6145 zł tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych
- 7 744 zł tytułem wynagrodzenia za przestój.

(dowód: , pozew k: 2-5, wyrok zaoczny z dnia 10 lutego 2012 r k: 11 -11v)

Zastępca prezesa (...) spółki z o.o. w dniu 11 lutego 2013 r podała komornikowi ,że spółka nie prowadzi działalności dochodowej . Ma zadłużenie wobec ZUS oraz US . Nie zatrudnia pracowników .

(dowód: protokół z dnia 11 lutego 2013 r k: 157)

Powód w dniu 10 kwietnia 2012 r wystąpił do komornika o wszczęcie egzekucji z rachunków bankowych dłużnika i jego ruchomości .

(dowód: wniosek k: 160 -161)

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym (...) w G. w dniu 10 maja 2013 r umorzył postępowania egzekucyjne prowadzone na podstawie tytułów wykonawczych w sprawie (...) i (...)/(...)wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji .

(dowód: postanowienia z dnia 10 maja 2013 r k: 13 -14)

Powód wystąpił z wnioskiem indywidualnym o wypłatę świadczeń z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z tytułu niezaspokojonych roszczeń pracowniczych domagając się wypłaty kwoty 49 666,75 zł na którą składały się następujące niezaspokojone roszczenia :

- wynagrodzenie 11 czerwca -11 lipca 2011 r w kwocie 10 986,75 zł
- przestój za 2011 r w kwocie 7 744 zł
- godziny nadliczbowe w 2011 r 1 615 r

- ekwiwalent za urlop wypoczynkowy za lata 2008-2011 – 29 dni w kwocie 29 321 zł oraz należny za rok kalendarzowy w którym ustał stosunek pracy tj. 2011 r - 4 480 zł.

(dowód: wniosek indywidualny k: 15-17)

Pozwany w dniu 13 czerwca 2013 r odmówił wypłaty ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych należności ujętych we wniosku powoda z uwagi na to ,że powód nie przedstawił dowodów i faktów na okoliczność zaistnienia przesłanek niewypłacalności pracodawcy

(dowód: pismo pozwanego k: 18-19)

Sąd Rejonowy (...) postanowieniem z dnia 17 lutego 2014 r oddalił wniosek o ogłoszenie upadłości dłużnika (...)spółki z o.o. z siedzibą w G.

(dowód: postanowienie Sądu Rejonowego (...) w G. (...) k: 20- 26)

Następnie powód w dniu 12 marca 2014 r ponowił swój wcześniejszy wniosek do Funduszu .

(dowód: wniosek indywidualny k: 27 -29)

Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych pismem z dnia 20 marca 2014 r odmówił powodowi wypłaty należności ze środków funduszu ujętych we wniosku M. K. z uwagi na brak niewypłacalności pracodawcy .

(dowód : pismo z funduszu k: 6-7)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych pismem z dnia 7 listopada 2014 r poinformował ,że spółka (...)posiada zaległości z tytułu nieopłaconych składek za okres od 12/2003 r do 04/2012 r w wysokości :

- ubezpieczenie społeczne : 4 139,245 ,50 zł ;

- ubezpieczenie zdrowotne 1 029. 271, 76;

(dowód: pismo z dnia 7 listopada 2014 r k: 71)

Pozwana spółka dokonała dobrowolnych wpłat na poczet składek na ubezpieczenie społeczne , zdrowotne , FP i FGŚP w marcu 2004 r . ZUS w drodze przymusowego dochodzenia ostatecznie należności z tego tytułu uzyskał w grudniu 2011 r .

(dowód: pismo z ZUS k:86)

Były pracodawca powoda posiada także zaległości wobec Urzędu Skarbowego w zakresie płatności podatku dochodowego od osób prawnych (CIT -8) za okres grudzień 2011 r który miał być opłacony do dnia 2 kwietnia 2012 r oraz dochodowego od osób fizycznych (PIT -4R) za okres od kwietnia 2011 r do grudnia 2011 r . Spółka zaprzestała regulowania zobowiązań podatkowych od maja 2011 r .

(dowód: pismo z dnia 26 listopada 2014 r k: 80)

Pracodawca powoda przestał przyjmować zlecenia pod koniec 2011 r na początku 2012 r . Prowadziła biuro do początku 2012 r . Kłopoty finansowe spółki zaczęły się w 2011 r , kiedy realizowała trzy projekty a kontrahenci niemieccy nie płacili . W tym roku były też podejmowane próby uzdrowienia spółki , przez kilka miesięcy trwały rozmowy z kontrahentami niemieckimi , próbowano polubownie zakończyć spór co do płatności na rzecz pracodawcy powoda .

(dowód : przesłuchanie S. B. protokół z dnia 21 października 2015 r k: 193-194 , adnotacje 00:01:07-00:13:56 , nagranie k: 195)

(...) spółka zoo w okresie od 1 sierpnia 2011 r do dnia 31 maja 2013 r składała do (...) Urzędu Skarbowego w G. deklaracje Vat -7 i Pit 4R oraz zeznania CIT -8, dokonywała wpłat na podatek PIT i Vat .

(dowód: pismo z dnia 10 kwietnia 2014 r Naczelnika (...) Urzędu Skarbowego w G. k: 202)

Spółka w okresie od 1 stycznia 2011 r do kwietnia 2012 r składała deklaracje z wykazywanymi składkami na FGŚP.

(dowód: pismo z ZUS z dnia 28 kwietnia 2014 r k: 205)

W 2011 r wykazała przychód w kwocie 8 331,666,11 zł

(dowód: zestawienie dochodów podatnika z deklaracji CIT -8 za lata 2011 r -2013 r)

Spółka opłacała Pit za okres do kwietnia 2011 r . Ostatnia wpłata miała miejsce 6 marca 2012 r . Vat za styczeń 2011 r został opłacony w styczniu 2012 r . Na koniec grudnia 2011 r miała zaległości w podatku Pit w kwocie 1469 zł i Cit 1478 złotych .

(dowód: pisma z US k: 204)

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Sąd Rejonowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów prywatnych znajdujących się w aktach sprawy , których strony nie kwestionowały oceniając je na podstawie art. 245 Kpc zgodnie z którym dokument prywatny stanowi dowód tego ,że osoba która go podpisała , złożyła oświadczenia zawarte w dokumencie .

Ponadto Sąd oparł się także na dokumentach urzędowych .

Dodatkowo Sąd oparł się na zeznaniach S. B. , z-cy prezesa byłego pracodawcy powoda , której w całości dał wiarę . Pewne nieścisłości i brak konkretów w ocenie Sądu nie mogą przemawiać za uznaniem ich za nieprawdziwe z uwagi na upływ czasu. Powód pracował u pozwanego w 2011 r a świadek zeznawała w 2015 r .

Sąd pominął dowód z przesłuchania powoda wobec jego nieusprawiedliwionego niestawiennictwa na rozprawie na którą został wezwany pod rygorem pominięcia dowodu .

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jest ustalenie czy a jeżeli tak to kiedy pozwana spółka stała się niewypłacalna w rozumieniu ustawy o ochronie roszczeń pracownika wobec niewypłacalności pracodawcy .

W niniejszej sprawie przedmiotem oceny i rozważań Sądu poddane były regulacje zawarte w treści ustawy z dnia 13 lipca 2006 roku o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy. (Dz. U z 2006 roku, Nr 158, poz. 1121 ze zmianami)

Zdaniem Sądu zgłoszone w przedmiotowej sprawie powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wskazać należy, iż zgodnie z art. 3 ust. 1 cyt. ustawy niewypłacalność pracodawcy zachodzi, gdy sąd upadłościowy, na podstawie przepisów Prawa upadłościowego i naprawczego, wyda postanowienie o:

- 1)ogłoszeniu upadłości pracodawcy obejmującej likwidację majątku dłużnika;
- 2)ogłoszeniu upadłości pracodawcy z możliwością zawarcia układu;
- 3)zmianie postanowienia o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika;
- 4)oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości pracodawcy, jeżeli jego majątek nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania;

5) oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości w razie stwierdzenia, że majątek dłużnika jest obciążony hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską w takim stopniu, że pozostały jego majątek nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania.

Ponadto w myśl art. 8 ust. 1 cyt. ustawy niewypłacalność pracodawcy zachodzi również, gdy w postępowaniu krajowym w razie niezaspokojenia przez pracodawcę roszczeń pracowniczych z powodu braku środków finansowych:

1) na podstawie przepisów Prawa upadłościowego i naprawczego sąd upadłościowy wyda postanowienie o umorzeniu postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku upadłego, jeżeli:

a) majątek pozostały po wyłączeniu z niego przedmiotów majątkowych dłużnika obciążonych hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania,

b) wierzyciele zobowiązani uchwałą zgromadzenia wierzycieli albo postanowieniem sędziego-komisarza nie złożyli w wyznaczonym terminie zaliczki na koszty postępowania, a brak jest płynnych funduszy na te koszty;

2) organ założycielski podejmie decyzję o wdrożeniu postępowania likwidacyjnego wobec przedsiębiorstwa państwowego, o ile likwidacja nie jest skutkiem przekształcenia, łączenia lub podziału tego przedsiębiorstwa;

3) sąd orzeknie rozwiązanie spółki handlowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.);

4) minister właściwy do spraw gospodarki wyda, na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej, wykonywanej na takich samych zasadach, jak przedsiębiorcy polscy, przez przedsiębiorcę zagranicznego w ramach utworzonego oddziału z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

5) minister właściwy do spraw gospodarki wyda, na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, decyzję o zakazie wykonywania działalności przez przedsiębiorcę zagranicznego, w ramach utworzonego przedstawicielstwa z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

6) zgodnie z przepisami art. 7-7i ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z późn. zm.) lub przepisami o swobodzie działalności gospodarczej organ ewidencyjny wykreśli pracodawcę będącego osobą fizyczną z Ewidencji Działalności Gospodarczej w wyniku zawiadomienia o zaprzestaniu wykonywania działalności gospodarczej lub stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania przez pracodawcę działalności gospodarczej.

Nadto art. 8a ust. 1 powyższej ustawy stanowi, iż niewypłacalność pracodawcy, o którym mowa w art. 2 ust. 1, zachodzi również w razie niezaspokojenia roszczeń pracowniczych z powodu braku środków finansowych w przypadku faktycznego zaprzestania działalności przez pracodawcę, trwającego dłużej niż 2 miesiące.

2. Datą wystąpienia niewypłacalności pracodawcy jest dzień upływu terminu, o którym mowa w ust. 1.

W zakresie prowadzonych rozważań na uwadze należy mieć również regulację wynikającą z art. 12 ust. 1 te samej ustawy, która określa, iż w razie niewypłacalności pracodawcy niezaspokojone roszczenia pracownicze, podlegają zaspokojeniu ze środków Funduszu.

Zgodnie z ust. 2 cyt. artykułu zaspokojeniu ze środków Funduszu podlegają należności główne z tytułu:

1) wynagrodzenia za pracę;

2) przysługujących pracownikowi na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów prawa pracy;

- a) wynagrodzenia za czas niezawinionego przez pracownika przestoju, za czas niewykonywania pracy (zwolnienia od pracy) i za czas innej usprawiedliwionej nieobecności w pracy,
 - b) wynagrodzenia za czas niezdolności pracownika do pracy wskutek choroby, o którym mowa w art. 92 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.),
 - c) wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego,
 - d) odprawy pieniężnej przysługującej na podstawie przepisów o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników,
 - e) ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy, o którym mowa w art. 171 § 1 Kodeksu pracy, należny za rok kalendarzowy, w którym ustał stosunek pracy,
 - f) odszkodowania, o którym mowa w art. 36¹ § 1 Kodeksu pracy,
 - g) dodatku wyrównawczego, o którym mowa w art. 230 i 231 Kodeksu pracy;
- 3) składek na ubezpieczenia społeczne należnych od pracodawców na podstawie przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych.

Roszczenia z tytułów wymienionych w ust. 2 pkt 1, pkt 2 lit. a-c i lit. g oraz pkt 3 podlegają zaspokojeniu za okres nie dłuższy niż 3 miesiące poprzedzające datę wystąpienia niewypłacalności pracodawcy albo za okres nie dłuższy niż 3 miesiące poprzedzające ustanie stosunku pracy, jeżeli ustanie stosunku pracy przypada w czasie nie dłuższym niż 9 miesięcy poprzedzających datę wystąpienia niewypłacalności pracodawcy. (ust. 3 cyt. artykułu)

Roszczenie z tytułu wymienionego w ust. 2 pkt 2 lit. e podlega zaspokojeniu, jeżeli ustanie stosunku pracy nastąpiło w okresie nie dłuższym niż 9 miesięcy poprzedzających datę wystąpienia niewypłacalności pracodawcy. (ust. 4 cyt. artykułu)

Roszczenia z tytułów wymienionych w ust. 2 pkt 2 lit. d i lit. f podlegają zaspokojeniu, jeżeli ustanie stosunku pracy nastąpiło w okresie nie dłuższym niż 9 miesięcy poprzedzających datę wystąpienia niewypłacalności pracodawcy lub w okresie nie dłuższym niż 4 miesiące następujące po tej dacie. (ust. 5 cyt. artykułu).

Roszczenia z tytułów wymienionych w ust. 2 podlegają zaspokojeniu także w przypadku, gdy uprawnienie do nich powstanie w dniu stanowiącym datę wystąpienia niewypłacalności pracodawcy lub w dniu ustania stosunku pracy. (ust. 6 cyt. artykułu)

Jak wynika z wyżej przywołanych przepisów Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych pokrywa niektóre należności pracownicze , tylko do określonej wysokości (art. 14.1 ustawy) i za ściśle określony czas .

W takiej sytuacji konieczne jest przede wszystkim ustalenie z jaką datą możemy uznać ,że pracodawca był niewypłacalny w rozumieniu ustawy.

M. K. wskazał ,że taką datą jest 17 lutego 2014 r tj dzień w którym Sąd Rejonowy (...) oddalił jego wniosek o ogłoszenie upadłości Spółki (...). Abstrahując już od rozważań czy takie rozstrzygnięcie stanowi podstawę do uznania ,że od tego dnia należy liczyć wszystkie terminy o których mówi art. 12 wyżej przywołanej ustawy to i tak należy stwierdzić ,że biorąc pod uwagę datę wydania orzeczenia przekroczone zostały okresy za jakie fundusz ponosi odpowiedzialność . Stosunek pracy powoda bowiem ustał, jak wynika z przedłożonego świadectwa pracy w dniu 10 września 2011 r .

Jeżeli chodzi o wynagrodzenie za pracę to fundusz zaspokaja to świadczenie za okres nie dłuższy niż 3 miesiące poprzedzające datę wystąpienia niewypłacalności (w tym przypadku według powoda 17 lutego 2014 r) albo za okres nie dłuższy niż 3 miesiące poprzedzające ustanie stosunku pracy ,jeżeli ustanie stosunku pracy przypada w czasie nie

dłuższym niż 9 miesięcy poprzedzających datę niewypłacalności pracodawcy . Jeżeli chodzi o ekwiwalent za urlop to zgodnie z ustawą roszczenia z tego tytułu podlegają zaspokojeniu jeżeli ustanie stosunku pracy nastąpiło w okresie nie dłuższym niż 9 miesięcy poprzedzających datę niewypłacalności pracodawcy .

Jak wynika z powyższego przy przyjęciu tej daty niewypłacalności fundusz nie ma obowiązku pokrycia niezaspokojonych roszczeń z uwagi na to ,że nie mieszczą się one w wyznaczonym ustawą czasookresie .

W takiej sytuacji pozostaje Sądowi do rozważenia czy w przedmiotowej sprawie podstawą prawną dochodzonych przez niego roszczeń może stanowić art. 8a ust. 1 powołanej ustawy.

W świetle powyższego na stronie powodowej spoczywał ciężar wykazania okoliczności objętych treścią niniejszej regulacji.

Podkreślić należy, iż zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Podnieść należy, iż brak wykazania powyższych okoliczności obciążać musi zawsze podmiot, na którym spoczywa ciężar tego dowodu, Sąd nie ma bowiem ani obowiązku, ani też możliwości wyręczenia stron w wyjaśnianiu treści łączących strony stosunków, w sytuacji gdy pozostają one w tym zakresie bierne. Zgodnie z podstawową w procesie cywilnym zasadą kontrydiktoryjności, mając na uwadze treść art. 3 kpc i art. 232 kpc- w brzmieniu nadanym przez ustawę z dnia 1 marca 1996 roku o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej – Prawo upadłościowe i Prawo o postępowaniu układowym, Kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U Nr 43, poz. 189) - to strony są zobowiązane do wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne stając się dysponentem postępowania dowodowego, zaś Sąd jest zwolniony od odpowiedzialności za jego wynik. (orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 1997 roku, II CKN 70/96, OSNC 1997, Nr 8, poz. 113, z dnia 16 grudnia 1997 roku, II UKN 244/98, OSNAPiUS 1999, Nr 20, poz.662).

Zdaniem Sądu analizując materiał dowodowy zgromadzony w sprawie powód nie wykazał okoliczności objętych treścią art. 8a cyt. ustawy.

Zgodnie z tym unormowaniem: „niewypłacalność pracodawcy, o którym mowa w art. 2 ust. 1, zachodzi również w razie niezaspokojenia roszczeń pracowniczych z powodu braku środków finansowych w przypadku faktycznego zaprzestania działalności przez pracodawcę, trwającego dłużej niż 2 miesiące" (ust. 1), „Datą wystąpienia niewypłacalności pracodawcy jest dzień upływu terminu, o którym mowa w ust. 1" (ust. 2). Z cytowanych przepisów wynika, że niewypłacalność w rozumieniu ustawy zachodzi również wtedy, gdy ma miejsce sytuacja cechująca się tym, że : pracodawca nie zaspokaja roszczeń pracowniczych, powodem niezaspokojenia roszczeń jest brak środków finansowych, pracodawca faktycznie zaprzestał działalności, stan ten trwa dłużej niż 2 miesiące. Za datę wystąpienia niewypłacalności w takim wypadku ustawa uznaje dzień upływu dwumiesięcznego okresu faktycznego zaprzestania działalności przez pracodawcę. Zarówno umiejscowienie w ciągu przepisów definiujących niewypłacalność, jak i treść art. 8 ("niewypłacalność pracodawcy, o którym mowa w art. 2 ust. 1, zachodzi również") wskazują, że jest to kolejny z normowanych w ustawie wypadków, składających się na określenie niewypłacalności pracodawcy. Wobec tego pracownikom w razie wystąpienia niewypłacalności, o której stanowi art. 8a, przysługują roszczenia określone w art. 12, ponieważ roszczenia te przysługują, na zasadach określonych w tym przepisie "w razie niewypłacalności pracodawcy". (uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 4 września 2012 roku, I PK 72/12)

Wskazać należy, iż stosunek pracy powoda z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. ustał z dniem 10 września 2011 roku.

W zakresie zatem rozważań objętych sporem analizie Sądu, mając na uwadze regulacje powołane wyżej, podlegał okres do czerwca 2012 roku.

W ocenie Sądu powód nie wykazał jednak w toku prowadzonego postępowania faktu zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej przez byłego pracodawcę przez okres wynikający z art. 8a cyt. ustawy. W tym miejscu

należy wskazać , iż do przejawów takowej należy bowiem każdy aspekt dotyczący organizacji i kierowania pracą pracowników w określonym miejscu, czasie, jak również za wynagrodzeniem, w tym związany z zaspokajaniem należności pracowniczych, przejawiający się również aktywnością w stosunkach do podmiotów zewnętrznych, polegających między innymi na kontynuacji stosunków cywilnoprawnych i finansowych z dostawcami, odbiorcami, bankami, ubezpieczycielami, podejmowaniu wszelkich czynności zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym, występowaniu przed sądami i organami administracji publicznej oraz innych działań z wykorzystaniem zasobów majątkowych własnych lub obcych, pozostających w zarządzie pracodawcy oraz dostępnych instrumentów finansowych.

Jak to zostało ustalone w sprawie były pracodawca do grudnia 2011 roku realizował kontrakty i zlecenia. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. . Spółka w okresie od 1 sierpnia 2011 r do 31 maja 2013 r składała deklaracje Vat- 7 i Pit. 4 R oraz zeznania CIT -8 , dokonywała także wpłat na podatek Pit i Vat. Składała deklaracje z wykazywanymi składkami na FGŚP w okresie od stycznia 2011 r do 4 kwietnia 2012 r . Jeszcze we wrześniu 2012 r dokonała sprzedaży za kwotę 3 658 zł

Nadto w związku z powyższym orzeczeniem przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym (...) w G. A. P. toczyło się postępowanie egzekucyjne pod sygn. akt (...). (zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z dnia 29 sierpnia 2012 roku). Komornik podejmując czynności egzekucyjne dokonał zajęcia posiadanego przez pracodawcę rachunku bankowego w (...) S.A. (zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego z dnia 11 października 2012)

Podkreślenia wymaga , że w niniejszej sprawie Sąd musiał opierać się jedynie na podstawie złożonych do akt dokumentach , z uwagi na to to ,że powód nie stawił się na termin w którym miał być przesłuchany w charakterze strony . W ocenie Sądu zaś dokumenty , które zostały złożone do akt nie pozwalają w sposób jednoznaczny ustalić w jakiej dacie doszło do faktycznego zaprzestania prowadzenia działalności przez byłego pracodawcę . Tym samym w ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała okoliczności objętych regulacją z art. 8a cyt. ustawy tj. faktycznego zaprzestania działalności przez byłego pracodawcę przez okres trwający dłużej niż 2 miesiące.

O powyższym orzeczono w punkcie I wyroku.

Zgodnie z treścią art. 98 k.p.c. strona przegrywająca obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, przez co rozumie się również koszty zastępstwa procesowego.

Orzekając o kosztach procesu, w tym kosztach zastępstwa procesowego Sąd miał na uwadze dyspozycję art. 102 kpc, zgodnie z którego treścią w wypadkach szczególnie uzasadnionych, Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Mając na uwadze powyższą regulację, która przyznaje Sądowi pewną swobodę w zasądzaniu kosztów procesu, przy uwzględnieniu zasad słuszności, Sąd uznał, iż w niniejszym postępowaniu niecelowym jest obciążenie powoda kosztami zastępstwa procesowego.

Względy słuszności decydujące o nie obciążeniu kosztami procesu są pojęciem, które może być rozumiane szeroko.

W niniejszym postępowaniu odstępując od obciążania powoda powyższymi kosztami Sąd miał na uwadze fakt, iż roszczenia objęte sporem dotyczyły w istocie należności z tytułu wynagrodzenia za pracę, których powód jako pracownik, mimo ich przyznania w treści tytułu wykonawczego, nie może wyegzekwować i otrzymać wskutek okoliczności od niego całkowicie niezależnych.

O powyższym orzeczono w punkcie II wyroku.